

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

เรื่อง

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย
พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
พ.ศ.2550

เพื่อให้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควร กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุม การปฏิบัติ การเก็บขน ขนถ่ายสิ่ง
ปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ป้องกันการแพร่กระจายของโรคอัน
อาจจะเกิดจากสิ่งปฏิกูลมูลฝอย มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข 2535 ประกอบกับ
มาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และมาตรา 71
บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราเป็นข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
พ.ศ.2550

.....
โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง ว่าด้วยการเก็บ ขนขยะ และกำจัด
ปฏิกูลหรือมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 67(2) และมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่5) พ.ศ.2546 ประกอบกับมาตรา 20 และมาตรา 63
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง โดยความเห็นชอบของสภา องค์การ
บริหารส่วน ตำบลเวียง และโดยอนุมัติของนายอำเภอไชยา จึงตราข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง
ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า **ข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง เรื่อง การเก็บ ขน และ
กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.2550**

ข้อที่ 2 ข้อบัญญัติให้ใช้บังคับเมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงาน องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง
แล้ว 7 วัน

ข้อที่ 3 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดได้ตราไปแล้ว หรือขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้
ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อที่ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“**สิ่งปฏิกูล**” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่ง
โสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“**มูลฝอย**” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก
เป็นสิ่งโสโครก

“**หรือทางสาธารณะ**” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“**อาคาร**” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
อย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้

“**เจ้าพนักงานท้องถิ่น**” หมายความว่า นายกองการบริหารส่วน ตำบลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
จากนายกองการบริหารส่วนตำบล

“**เจ้าพนักงานสาธารณสุข**” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อที่ 5 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อใช้รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอย่างเพียงพอ โดยที่รองรับดังกล่าว ต้องไม่รั่วและสามารถกันแมลงสัตว์ได้

ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ค่อยเขี่ย หรือทำให้ ชื้นซึ่ง สิ่งปฏิกูลมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ที่เจ้าของหรือครอบครองอาคารสถานที่ใดๆจัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปฝังหรือถมในดินใดๆเว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อที่ 6 เพื่อประโยชน์ในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง หรือข้อบัญญัติดังกล่าวต่อไปนี้

6.1 กำหนดวิธีการเก็บ แยก ขน ทั้งรวบรวม และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของอาคารหรือสถานที่ใดๆ

6.2 กำหนดจำนวนรูปแบบและชนิดของที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใดๆต้องจัดให้มี

6.3 กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้อุสภษะ ตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ

ข้อที่ 7 ห้ามมิให้ผู้ใดขน นำพาหรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือสถานที่หรือทางสาธารณะเว้นแต่จะได้อุสภษะ หรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมีกลิ่นรบกวนออกภายนอก และจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานท้องถิ่น

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะทางบกและทางน้ำ ซึ่งได้จัดห้องสุขาที่ถูกต้องลักษณะโดยผ่านการตรวจรับรองจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไว้บริการในยานพาหนะนั้น

ข้อที่ 8 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เททิ้ง อุจจาระหรือปัสสาวะในที่รองรับมูลฝอย

ข้อที่ 9 หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ทำการกำจัดให้ถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะโดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บ ขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ จะต้องให้เจ้าของพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคล ผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นเก็บหรือขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากอาคารหรือสถานที่นั้น โดยเสียค่าธรรมเนียม เก็บของ ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายบัญญัตินี้

ข้อที่ 10. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย ตามข้อ 9 และเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิภูลหรือ มูลฝอยตามข้อ 9 จะต้องกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้า พนักงานท้องถิ่นโดยการเผาหรือฝังหรือโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขภาพลักษณะ

ข้อที่ 11. ห้ามมิให้ผู้ใด ค้าย เขี่ย ขูด ขน มูลฝอยในที่รองรับมูลฝอย รถหรือเรือ เก็บขนมูลฝอยหรือ สถานที่เหมมูลฝอยใดๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง หรือได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อที่ 12. ให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมเก็บ ขนสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย ตามบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมต่อทำย ข้อบัญญัตินี้

ข้อที่ 13. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อที่ 14. ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง รักษาการให้เป็นตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2550

(ลงชื่อ).....

(นายสุธน บุญทอง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

เห็นชอบ

.....
(นายไพศาล บุญล้อม)

นายอำเภอไชยา

